

niet in den wind slaan! Houden wij ons aan het eenige gezag dat waarlijk aanspraak heeft op onzen eerbied, omdat het de vrijheid niet doodt en ons opleidt tot God. Zwaar en moeilijk kan de strijd zijn, alvorens de eindpaal bereikt zij. Tijdelijk kan schijnbaar de mensch zeevieren over God; kan zijne rede meer gezag hebben dan Gods Woord. Wij weten niet welke toekomst op deze aarde voor ons is weggelegd. Maar laat ons, ook als die duistere tijden mochten aanbreken, steeds het krachtige woord van da Costa gedenken:

Gij zult ons toch niet hebben,
 Gij goden van den tijd;
 Wij blijven ook bij 't zinken
 der Vaadren God gewijd!

En thans, alvorens mijne rede te eindigen, nog een enkel woord allereerst tot U, Heeren Directeuren van deze Universiteit! U zeg ik dank voor het in mij gesteld vertrouwen. Ik weet dat ook Gij niet van menschelijke kracht Uwe hulp verwacht, maar van Hem die aller Heeren Heer is. Omdat ik wist met Wien de stichters dezer Universiteit een Verbond hebben aangegaan, durfde ik de moeilijke taak die thans ook op mijne schouders rust aanvaarden. Rekent minder op mijne krachten dan op mijne toewijding.

Heeren Curatoren, tot wier collegie ik sedert de op-richting dezer Universiteit de eer had te behooren, vergunt mij U, onder wier hoede ik thans te staan kom, en die ik tevens tot mijne vrienden mag rekenen, te verzekeren, dat het mij een bijzonder voorrecht is in aanraking te mogen blijven met een Collegie, met welks handelingen ik mij steeds heb kunnen vereenigen, en waarmede ik dus weet éénes geestes te zijn. Moge onze innerlijke verhouding, ook bij de wijziging der uiterlijke, steeds dezelfde blijven!